

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. II. Clericalis dignitas per Schisma vili servituti subjicitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

non secus super hoc dogma fidem, quam super S. Petrum ædificatam esse Ecclesiam. Quo fundamento diruto ædificium corrui: nec vulnus tantummodo Ecclesiæ per Schisma infligitur, sed ipsa Religioni vita aufer-
tur.

§. II.

*Clericalis dignitas per Schisma vili
serviuti subjicitur.*

EX ambitiosa excellendi cupidine Clericorum, fastidioque parendi, Schisma communiter generatur. Sed manifestâ Dei vindictâ Clerus ipse per Schisma non eam, quam appetivit, consequitur dignitatem, sed vilissimæ potiùs subjicitur serviuti. Non enim sperare possunt Episcopi auctoritatem suam inferioribus venerabilem fore, nisi ipsi Pontificis, qui eorum superior & Christi Vicarius est, auctoritatem venerentur. Schismatici Sacerdotes Prælati S. Sedi rebellibus citò se æquiparant. Hac poenâ talionis punitur à Deo superbia Prælatorum. Quo recidit Orientalium Ecclesiarum splendor & gloria, postquam eas à Sedis Apostolicæ obedientia & communione divortium infelix separavit? Quamdiu Romano Pontifici fuerunt subjectæ, quot probatissimis Patribus ac Doctoribus, quot sanctissimis Eremi incolis floruerunt! Quæ magnificentia Jerusalem! Quæ pietas peregrinantium! Quæ Episcoporum dignitas! Quanta amplitudo Imperii Constantinopolitani! Neque illic Religio virebat solum, sed instar fertilissimæ arboris virtutum fructibus abundabat, donec de radice
vixit

vixit Romanæ Ecclesiæ. At postquam rescissa est, ut ramus amputatus exaruit. Captiva in hunc diem toto Oriente Religio templa deserta ac desolata, egenamque & servilem ministrorum sortem deplorat. Noluerunt submittere se Vicario Christi, & colla submitterunt jugo infidelis & Barbaræ Nationis.

Ecquis splendor est hodie, ecquæ dignitas Ecclesiæ Anglicanæ? Episcopatus Romanæ jurisdictioni subtractus, est velut merum sine vita & motu cadaver, nihil præter nomen inane reliquum habens. Regni istius Prælati recusarunt agnoscere spiritualement S. Sedis auctoritatem, à qua tamen primi fuerunt missi Apostoli; & spiritualement suam (prò pudor!) potestatem subjecerunt politico Regis imperio, & duabus Curiis Laicorum. En à quo tribunali decisiones fidei expectent Episcopi, ad dedecus & infamiam Religionis.

Ep. 40.

Non minùs superbè & intolerenter, quàm Laici, Episcopatum despicit ex infimo ordine Clerus Schismaticus. S. Cyprianus graviter querebatur, ab audacibus & refractariis Presbyteris vili pendì Episcopalem Dignitatem. Quàm paria his, atque etiam deteriora nostris fieri temporibus conspicimus, postquam Gallia Schismatis fermento agitari cepit. Quid non ausæ & machinatæ sunt Universitates? Quantus Episcoporum contemptus, immò quantæ vexationes, ob audacem & impunitam tot Curionum & Monachorum rebellionem: qui impudenter & verè de se dicere possent, quod sibi & suis in eremo sociis per calumniam objectum narrat Hieronymus. *Pudet, inquit, dicere: De cavernis*

Ad Marc. Presb. ep. *cellularum damnamus orbem. In sacco & cinere volu-*

volutati, de Episcopis sententiam ferimus. Quid facit sub tunica pœnitentis regius animus? Quàm contemptim proteruntur hodie Viri insignes Ecclesiastici & Religiosi! Nec mirum: sola Clerum venerabilem facit Religio; Schisma verò Religionis ruina est.

Neque satis est Clerum Schismaticum jacturam facere nominis & dignitatis, nisi etiam bonorum temporalium direptione ad miseram redigantur paulatim egestatem. Quid Clero cum divitiis? clamant laicæ potestates; & Ecclesiæ reformandæ prætextu indè præclaræ reformationis ducunt exordium, undè crumenarum suarum sperant incrementum. Hinc in Germania, Suecia, Scotia, Anglia, sumptum est reformationis initium. Scilicet Ecclesiarum & Monasteriorum amplis proventibus & redditibus inhiando, in Schisma faciliùs prolapsi sunt Principes: neque major est obex quo minùs ad unitatem Ecclesiæ revertantur, quàm prædarum istarum faciendâ restitutio.

§. III.

Schisma Regnorum turbas & ruinam causat.

Non *Respublica est in Ecclesia, sed Ecclesia in Republica est*, inquit verè & acutè S. Optatus: significans, sicut anima, quæ est pars hominis præstantior, in corpore est, illudque animat, sic Ecclesiam in Republica velut ejus animam esse. Itaque cum tranquilla est Ecclesia, Reipublicæ tranquillitatem præstat; cum perturbata, Rempublicam quoque turbari necesse est. Populus Deo infidelis, quomodo

Lib. 3. n. 3.